

arbejdet udført, eller er det en bøde til faderen, fordi han ikke har set efter sit barn? Det er ikke de store sager, men sådan er det jo.

Jeg må desværre sige, at indsatsen forud for fremsættelsen af dette forslag ikke har været god nok. Fra konservativ side vil vi gerne være med i denne forbindelse, men det drejer sig altså om, at vi ikke behøver at lave et lovforslag, der går længere, end direktivet foreskriver.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrland (S):

Nu har der været en række udsagn om detaljeringsgrad, men egentlig forekommer det mig, at når man kigger på forslaget her i sin helhed og på forslaget, som det oprindeligt var tænkt – nemlig med forbud mod, at unge under 15 år overhovedet udfører erhvervsarbejde – og stoppede op her, er forslaget egentlig forholdsvis enkelt, set med mine øjne.

Det, der gør forslaget så detaljeret, er jo, at nogle – deriblandt vores egen arbejdsminister – har sikret, at det fortsat vil være muligt for børn under 15 år at udføre erhvervsarbejde, bl.a. gennem dispensationsbestemmelsen, som hr. Bendt Bendtsen nævnte før. Det er det, der gør forslaget detaljeret set med mine øjne, hvis man kan bruge et sådant udtryk.

Jeg vil egentlig godt anholde hr. Bendt Bendtsen på udsagnet om, at der er noget galt i familien, hvis det er sådan, at forældrene ikke ved, deres barn udfører et fritidsjob. Det er jeg såmænd enig med hr. Bendt Bendtsen i, og det er egentlig heller ikke det, der er og har været problemet. Jeg tror ligesom hr. Bendt Bendtsen, at stort set alle forældre er vidende om, at deres børn har et fritidsjob, men problemet er, at forældrene ikke er vidende om, hvad børnene beskæftiger sig med i det fritidsjob.

(Kort bemærkning).

Niels Anker Kofoed (V):

Den diskussion har vi hørt før. Vi har også hørt den i Europa-Parlamentet, og det er egentlig interessant at se, hvordan man kan tale forbi hinanden i denne sag. Der er også involveret mange følelser, for det er, som om man beskylder dem, der beskæftiger børn. De er ikke ansvarlige, og der bliver for mange arbejdsskader.

Den oprindelige idé med direktivet var at gribe ind over for industriarbejde, og jeg tror, at når man definerer arbejdsmarkedet, har det ikke været hverken Kommissionens eller Rådets

oprindelige idé, at det skulle gælde over hele linjen. Det har i hvert fald aldrig været direktivets fadders idé, at der skulle være forbud mod at slå græsplæner, og det har aldrig været forslagsstillernes idé, at man ikke skulle have lov til at optræde og være bybud, fordi man kun var 12 år. Det har heller aldrig været forslagsstillernes idé, at man ikke måtte løbe med aviser og dyrke sport. Men her i Danmark skal alt defineres vældig eksakt, og så er det arbejdsmarkedet, og så skal vi have systemer, og så skal vi have regler.

Jeg har erfaring for, at hvis vi har et direktiv eller en forordning fra Kommissionen, har vi her i Danmark altid lyst til at stramme det op. Det kan man også se her. Her skal man underrette en myndighed, og det står der ikke noget om i direktivet. Men man benytter straks lejligheden til at lave flere kontroller og systemer. Alt skal ind i systemer, men oprindeligt har det ikke været meningen.

Hvis man tænker på de sydeuropæiske lande – ja, bare syd for Rhinen, bare syd for Weser – har man en anden opfattelse af arbejdsmarkedet, end vi har. Dér må børn godt hjælpe til. Det, man vil forhindre, er selvfølgelig industriarbejde, som er hårdt og ensidigt, men ikke at køre med aviser eller løbe ærinder eller køre traktor på landet. Det er ikke noget, der er med i direktivet, men tænk bare – i dag forbyder man folk på landet at køre traktor, hvis de ikke er 15 år! Det er at kriminalisere en naturlig ting.

Må jeg sige til sidst om arbejdsulykkerne, at jeg tror ikke, lovgivning kan forhindre arbejdsulykker. Det er et spørgsmål om vejledning, for det er vejledning og opdragelse, der skal forhindre den slags ting. Det er ligesom i trafikken: Man kunne også afskaffe alle trafikulykker, hvis man forbød trafik i det hele taget, for så blev der heller ingen trafikulykker.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrland (S):

Nu vil jeg ikke stå her og påstå, at jeg er så velbevandret i EU's mysterier som hr. Niels Anker Kofoed, men for mig at høre stod hr. Kofoed og sagde, at Kommissionen ikke vidste, hvad den gjorde, da den fremlagde dette forslag for Ministerrådet. Jeg syntes, jeg kunne høre hr. Kofoed sige det.

Med hensyn til arbejdsulykkerne og ulykker i det hele taget tror jeg heller ikke, vi kan lovgive imod, at der vil ske ulykker. Det ville egentlig være rart, hvis vi kunne, men det er nok ikke